ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ. ಹೊರಗೆ ದನಗಳ ಗಲಾಟೆ ಕಡಿಮೆಯಾದುದರಿಂದ ಯಾವುದೋ ಹಸುವನ್ನೋ ಕರುವನ್ನೋ ಕದ್ದೊಯ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದೇ ಎಲ್ಲರೂ ಭಾವಿಸಿ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಚರ್ಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು.

ಹುಲಿರಾಯನಿಗೆ ನಾನೇ ಒಳ್ಳೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿರುವೆನೇನೋ ಎನ್ನುವಂಥ ವಾತಾವರಣ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಮಂಪರು ಕಳೆಯುವುದನ್ನೇ ಕಾತರಿಸಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಕಾಳಿಂಗ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದ. ಆದರೂ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದೇ ಬಂದಿದ್ದ. ಅನುಮಾನದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನೇ ಇಡುತ್ತಾ ಇಡೀ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆ ಅವಲೋಕಿಸಿದ. ಎಲ್ಲ ಹಸು ಕರುಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದವು. ಯಾವುದೂ ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಲ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕಾಳ ತನಗೆ ರಾತ್ರಿ ಉಂಟಾದ ಭಯವನ್ನೂ, ಅನುಭವವನ್ನೂ ಅರುಹುವವನಂತೆಯೂ, ಜೀವಭಯದಿಂದ ಹುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಲಾರದೇ ಉಳಿದ ಅಸಹಾಯಕತೆಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರುವಂತೆಯೂ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಊರಿ ಕುಂಞಗುಡುತ್ತ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಂತೆ ತೆವಳಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಯಾವಾಗ ಕಾಳಿಂಗ 'ನಿನ್ನದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವಂತೆ ತಲೆ ಸವರಿದನೋ ಆಗ ಹುಲಿಯಷ್ಟೇ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿಯವರೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಹುಲಿ ನಡೆದ ದಾರಿಯ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದು ಅನುಸರಿಸಿ ನನ್ನ ಬುಡದವರೆಗೂ ಬಂದು ಮಲಗಿ ತೋರಿಸಿದ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಇದ್ದ ಗಂಗೆ, ಗೌರಿ, ತುಂಗೆ, ಭದ್ರೆ, ಪುಣ್ಯಕೋಟಿ, ಕಾಳಿ, ಶರಾವತಿ, ನೇತ್ರಾವತಿ ಮತ್ತವವುಗಳ ಮಕ್ಕಳುಗಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತ ಎಣಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಎಲ್ಲವೂ ಇವೆ!

ಆಶ್ಚರ್ಯ!

ಹಾಗಾದರೆ ಹುಲಿ ಬಂದದ್ದೇ ಸುಳ್ಳೇ?

ಇಲ್ಲ. ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ಕಾಳಿಂಗ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಇವನನ್ನೂ, ಇವನು ಅದನ್ನೂ ನಾಲ್ಕೈದು ನಿಮಿಷ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, ದೃಷ್ಟಿಯುದ್ಧದಲ್ಲೇ ಹೆದರಿಸಿ ಕಳಿಸಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗುವ ಭಯಕ್ಕಿಂತ ಹುಲಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಧಿಕ ಭಯ. ಹುಲಿ ಅಂತಾನೇ ಅಲ್ಲ, ಯಾವ ಕಾಡು ಮೃಗಗಳೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಸುಖಾಸುಮ್ಮನೇ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲ್ಲ. ಒಂದು, ನಾವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬಾರದು, ಇಲ್ಲವೇ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಓಡಬಾರದು. ಓಡಿದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಬೇಟೆಯಿರಬೇಕೆಂದು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅಟ್ಟಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಟೆಯಾಡಿಯೇ ರೂಢಿ – ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೇ ಓಡಿದರೂ ನಾಯಿಗಳು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತವಲ್ಲ ಹಾಗೇ...

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಸ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಆಳುಗಳನ್ನೂ ಮಾತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಕಾಳನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನನ್ನ ಅಡಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು, ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲಿನವರೆಗೂ ಒಮ್ಮೆ ಗಮನಿಸಿ, ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ – 'ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೇ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರು ದೇವರೇ' ಅಂದ. ನಾನು ದೇವರೋ, ದೇವರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ರೂಪವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ನಂಬಿಕೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಅವತ್ತು ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಆತನನ್ನು ಆತು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಆತನದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವತ್ತೇ ಅವರ ದೊಣ್ಣೆಮಚ್ಚಿನೇಟಿಗೆ ತಾನೂ, ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿ ಇಬ್ಬರೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂಬ ಅರಿವಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಥ ಕೃತಜ್ಞತೆ. ನಾನೇ ಹುಲಿರಾಯನಿಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದೇ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದೇವರ ಮರವೆಂದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗೌರವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ.

ಮರುದಿನ ಕಾಡಿಗೆ ಹಸುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ತಾನೇ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊರಗೆ ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ತಾವಾಗಿಯೇ ಮೇಯ್ದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವುಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಡಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಹುಲಿಯ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಅವೆಲ್ಲ ಬೆದರಿಬಿಟ್ಟಿವೆ, ತಾನಿದ್ದರೆ ಏನೋ ಅವಕ್ಕೆ ಒಂಥರ ಧೈರ್ಯ ಅಂತ.

ಒಂದೆರಡು ಮೈಲಿ ಹೋದರೂ ಹುಲಿಯ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಅವುಗಳು ಗ್ರಹಿಸದೇ ಸಲೀಸಾಗಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಳ ಸಹ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಅಡ್ಡಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಗುಂಪು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಹೋಗದಂತೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವುಗಳವುಗಳ ಗೂಂತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವಾಗ ಒಂದು ಹಸು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕರು ಮಾತ್ರ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಇದ್ದದ್ದು, ಎಲ್ಲರ ತಾಯಂದಿರು ಬಂದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಗರಾಡುತ್ತ, ಯಾವುಯಾವುದೋ ಹಸುಗಳ ಮೊಲೆಗೆ ಮುಖವಿಟ್ಟು ಅದು ತನ್ನ ತಾಯಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದರತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವು ಇದರ ಬಾಲದಡಿಯನ್ನು ಮೂಸಿ ಇದು ತನ್ನ ಕರುವಲ್ಲವೆಂದು ಝಾಡಿಸಿ ಒದೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಸಹಾಯಕನಂತೆ ತನ್ನ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತು, ಅಂಬಾ ಅಂಬಾ ಎಂದು ಅರಚಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಕಾಡಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣವೆಂದರೆ ಆಗಲೇ ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲೆ ಮುಸುಕುತ್ತಿದೆ, ತನಗೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಮಂಜು ಬಂದಿದೆ, ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಕಾಳಿಂಗ ಪರಿತಪಿಸಿದ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳಿಸೋಣವೆಂದರೂ ಭಯ, ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಹೊರ ಹೋಗಬೇಡಿ ಎಂದು ಆತನೇ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದ. ಎಲ್ಲ ಹಸುಗಳಿಂದಲೂ ಹಾಲು ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವವುಗಳ ಕರುಗಳಿಗೇ ಕುಡಿಯಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವುಗಳೋ ಎಂದೂ ಸಿಗದ ಸಮೃದ್ಧ ಅವಕಾಶ ಇಂದು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆನ್ನುವಂತೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಕುಡಿದವು. ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಲನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಹ ಮಾಡಲಾಗದೇ ಅವುಗಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಜೊಲ್ಲಿನಂತೆ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ಹಾಲು ಸೋರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೆತ್ತಿಯಿಂದ ಗುದ್ದಿಗುದ್ದಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಾಲ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವುಗಳ ಈ ಸಂಭ್ರಮ ತನಗಿಲ್ಲವಲ್ಲವೆಂದು ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ಕರು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ತಾಯಿಯ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯವರಾರಿಗೂ ಆಚೆ ಬರುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಗಲಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅದರ ಘರ್ಜನೆಯ ಸದ್ದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಭಯಭೀತರಾಗಿದ್ದರು. ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯನ್ನು ಹುಲಿ ತಿಂದೇಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂದೇ ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧು ಹಸು. ತನ್ನ ಮೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕರುಗಳು ಬಂದು ಹಾಲು ಕುಡಿದರೂ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒದೆದಂಥ ಹಸುವಲ್ಲ.

ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಸಲ ತನ್ನ ಹಸುಗಳನ್ನು ಹುಲಿಯೋ, ಚಿರತೆಯೋ, ಸೀಳುನಾಯಿಗಳೋ ತಿಂದು ಹಾಕಿರುವುದೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆ ಊಹೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ತುಂಗವ್ವ ಕಾಳಿಂಗನ ಬಳಿ, ಅದರ ಕರು ಹಸಿದುಕೊಂಡು ಇರುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಹಸುವಿನ ಹಾಲನ್ನಾದರೂ ಕರೆದು ಗೊಟ್ಟದಿಂದ ಕುಡಿಸಬೇಕಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ತಾಯಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು ಮಗುವಿನ ಸಂಕಟ ಎಂಬುದು ಇದಕ್ಕೇ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಆ ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಲ ಕಾಳಿಂಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾದರೂ, ಅವಳ ಮನಸ್ಸೂ ಅವನ ಜೀವದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿ, 'ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ' ಎಂದು ಹಲುಬಿಕೊಂಡು ತಡೆದಳು.

ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ಕರುವಿನ ಅಂಬಾ ಎಂಬ ಕರೆಯೂ ಹಸುವಿನ ಅಂಬಾ ಎಂಬ ಉತ್ತರವೂ ಕೇಳಿಬಂದು ಎದೆತುಂಬಿ ಬಂತು. ಸದ್ಯ, ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಗೆಯ ಜೀವ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು. ಕರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ ಹಸುವನ್ನೂ, ಹಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಬಂದ ಕರುವನ್ನೂ, ಅದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಲೊಚಗುಡುತ್ತ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನೂ ತುಂಗವ್ವ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು, ಮಲಗಿದಳು.

ಮುಂಜಾವಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎದ್ದ ಕಾಳಿಂಗ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಾಡಿದ. ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ! ಕರುವಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿರುವ ಸಂತೃಪ್ತತೆ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆತಂಕವಿದೆ, ಭಯವಿದೆ. ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ನೀರು ಕೆಳಗೆ ಹರಿಯುವವರೆಗೂ ನೆನೆನೆನೆದು ಕಣ್ಣೀರಿನ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಉಳಿದ ಹಸುಗಳು ಏನೋ ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಕಾಳಿಂಗನ ಮುಖವನ್ನು ತದೇಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿವೆ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವಕ್ಕೆ ಅದೇನೋ ಭರವಸೆ.

ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಾತು ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ